

prima instanță - (Judecătoria Călărași) M. Juganari
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Ciugureanu, I. Cotruță, N. Simciuc

Î N C H E I E R E

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Goncear Taisia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Ungheni-gaz” împotriva Taisiei Goncear și Ion Goncear privind încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 prin care a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Ungheni-gaz”, casată hotărârea judecătorei Călărași din 26 februarie 2016 și emisă o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă :

La 04 februarie 2015 societatea cu răspundere limitată „Ungheni-gaz” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Taisiei Goncear și Ion Goncear solicitând încasarea în mod solidar a prejudiciului material în mărime de 15971,95 lei, cheltuieli de expertiză în mărime de 480 lei, cheltuieli de judecată în mărime de 479,15 lei, în total suma de 16930,15 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a reiterat că la 19 martie 2013, societatea cu răspundere limitată „Ungheni-Gaz” a efectuat un control la locul de consum a gazelor naturale la casa de locuit situată pe str. Ștefan cel Mare, 79, din or. Călărași.

Susține că în momentul efectuării controlului a fost depistat un magnet pe corpul echipamentului de măsurare a gazelor naturale, după care a fost întocmit actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale și actul de demontare a echipamentului de măsurare.

În baza actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale și concluziilor din Raportul de constatare tehnico - științifică nr.222 din 25 martie 2013, a fost efectuat recalculul volumelor de gaze naturale consumate, iar în acest sens a fost emisă o

factură în sumă de 15971,95 lei.

Dat fiind faptul că la momentul depistării magnetului pe echipamentul de măsurare reprezentanții consumatorului nu erau la fața locului, angajații filialei au fotografiat magnetul de pe contor și au ieșit din ograda consumatorului, așteptând sosirea reprezentantului pentru întocmirea actelor corespunzătoare.

Fiul reclamatei Taisia Goncear, Ion Goncear sosind s-a prezentat ca reprezentant al locului de consum a gazelor naturale din str. Ștefan cel Mare 79, or. Călărași. Reprezentanții filialei „Călărași-gaz” nu cunoșteau faptul că persoana cu care aveau încheiat contract de furnizare a gazelor era decedată din anul 2007, deoarece a existat regulat consumul de gaze naturale și achitarea facturilor, mai mult ca atât nu s-a adresat nici un moștenitor cu cererea de a încheia contract pentru acest loc de consum, după cum prevede art. 34-38 din Regulamentul de furnizare și utilizare a gazelor naturale nr.415 din 25 mai 2011.

Actele de demontare a echipamentului de măsurare, procesul-verbal privind darea în exploatare și actul de aplicare a sigiliilor din anul 2010, au fost semnate de către Marfa Guțu sau cel puțin în dreptul numelui consumatorului Marfa Guțu se semna Taisia Goncear, fără să aibă careva obiecții și fără să anunțe că de fapt mama ei este decedată și că ea consumă gaze naturale în numele persoanei decedate și achită facturile tot în numele persoanei decedate.

De altfel, la solicitarea angajaților filialei „Călărași-gaz” de a intra în ogradă împreună cu Ion Goncear, ultimul n-a permis accesul în ogradă pentru a verifica echipamentul de măsurare a gazului natural, iar acțiunile de mai departe ale acestuia au fost fixate din stradă în imagini video de către unul din angajații filialei „Călărași-gaz”, și anume momentul când acesta a înlăturat de pe contor magnetul împreună cu ciorapul. La înlăturarea magnetului de pe contor, Ion Goncear a permis accesul angajaților filialei „Călărași-gaz” în ogradă la echipamentul de măsurare, a participat personal la demontarea acestuia, a semnat actul de demontare și procesul-verbal privind darea în exploatare a altui echipament de măsurare, totodată și-a exprimat acordul la efectuarea expertizei tehnico-științifice a echipamentului de măsurare demontat.

Susține că în concluzia expertizei tehnico-științifice cu nr.222 din 25 martie 2013, a echipamentului de măsurare G4 Gallus 2000, Actaris nr.030416995, este indicat că în urma aplicării magnetului, acțiunea contorului era blocată și nu înregistrat consumul de gaze naturale furnizat către locul de consum.

La 26 martie 2013, Taisia Goncear fiind invitată la ședința comisiei cu scopul de a clarifica situația apărută, a menționat că nu are nimic cu locul de consum unde a fost depistat magnetul, proprietara a decedat și aceste pretenții pot fi înaintate încă împotriva a 3 persoane, care sânt moștenitori ai imobilului, situat în or. Călărași, str. Ștefan cel Mare 79.

Ultimei i-a fost prezentat raportul de expertiză tehnico-științifică nr.222 din 25 martie 2013, a echipamentului de măsurare G4 Gallus 2000, Actaris nr. 030416995, în concluzia căruia este indicat că echipamentul de măsurare a fost magnetizat, precum și proiectul calculului consumului de gaze naturale conform sistemului paușal. Totodată, i-a fost propus benevol să achite suma prejudiciului material cauzat și încheierea contractului de furnizare a gazelor naturale pe o perioadă determinată.

La ședința comisiei reclamata s-a purtat agresiv, menționând că trebuie să i se demonstreze consumul fraudulos de gaze naturale și calculul concret la care pretind.

La 28 martie 2013 în adresa pârâtei a fost expediat un aviz, prin care a solicitat ca în termen de 5 zile să se prezinte la furnizor cu actele necesare pentru încheierea contractului de furnizare a gazelor naturale pentru locul de consum din str. Ștefan cel Mare 79, or. Călărași.

Din cauza faptului că avizul a fost ignorat, la 18 aprilie 2013, locul de consum a fost deconectat.

Ulterior, în urma recepționării răspunsurilor negative de la ANRE și societatea pe acțiuni „Moldova-gaz”, Taisia Goncear s-a adresat la judecătoria Ungheni cu o cerere de chemare în judecată privind anularea actului de depistare a încălcărilor clauzelor contractuale din 19 martie 2013, actului de demontare a echipamentului de măsurare din 19 martie 2013 și facturii de achitare a sumei de 15971 lei 95 bani pentru consumul fraudulos de gaze naturale din 18 aprilie 2013.

Atât în cererea de chemare în judecată cât și pe parcursul examinării pricinii Taisia Goncear a indus în eroare instanța de judecată, susținând ideea că nu a primit moștenire și nu deține nici un document de proprietate asupra imobilului din or. Călărași, str. Ștefan cel Mare

Respectiv, prin hotărârea judecătoria Ungheni din 16 ianuarie 2014, acțiunea Taisiei Goncear a fost admisă, iar ulterior prin decizia Curții de Apel Bălți, hotărârea primei instanțe a fost casată și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

Taisia Goncear a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 aprilie 2014, iar la 14 august 2014 Curtea Supremă de Justiție a emis încheierea, prin care a declarat recursul inadmisibil.

Menționează reclamantul că în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, Taisia Goncear a prezentat certificatele de moștenitor legal nr.172 și 174, eliberate la 16 ianuarie 2008, de notarul de stat Dragomir Angela, prin care se atestă că este unicul moștenitor a întregului patrimoniu, care constă din casa de locuit în or. Călărași, str. Ștefan cel Mare 79, fapt care probează că reclamantii au dus în eroare atât furnizorul cât și instanțele judiciare, declarând în repetate rânduri că nu au nici o tangență cu acest loc de consum.

Astfel, potrivit calculului sistemului paușal pentru locul de consum a gazelor naturale din or. Călărași, str. Ștefan cel Mare 79, SRL „Ungheni-gaz” i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 15971,95 lei.

Prin hotărârea judecătoria Călărași din 26 februarie 2016 acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Ungheni-gaz” a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, societatea cu răspundere limitată „Ungheni-gaz” la 01 martie 2016 a declarat apel împotriva hotărârii judecătoria Călărași din 26 februarie 2016, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, s-a admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Ungheni-gaz”, s-a casat integral hotărârea judecătoria Călărași din 26 februarie 2016 și s-a emis o hotărâre nouă prin

care:

S-a admis parțial acțiunea înaintată de către societatea cu răspundere limitată „Ungheni-gaz”.

S-a încasat de la Goncear Taisia în beneficiul societății cu răspundere limitată „Ungheni-gaz” prejudiciu material cauzat în urma consumului fraudulos de gaze naturale în sumă de 15971,95 lei și taxa de stat în sumă de 479,15 lei.

S-a respins ca neîntemeiată cerința societății cu răspundere limitată „Ungheni-gaz” împotriva Taisiei Goncear privind încasarea cheltuielilor de expertiză în mărime de 480 lei.

S-a respins ca neîntemeiată cerința societății cu răspundere limitată „Ungheni-gaz” împotriva lui Goncear Ion privind repararea prejudiciului material cauzat în urma consumului fraudulos de gaze naturale și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Goncear Taisia în beneficiul societății cu răspundere limitată „Ungheni-gaz” taxa de stat pentru examinarea apelului în sumă de 359,35 lei.

La 20 martie 2017 Goncear Taisia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii judecătoreiei Călărași din 26 februarie 2016.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția instanței de apel. În cadrul examinării apelului instanța nu a constatat și elucidat deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond.

Menționează că concluzia instanței de apel este neîntemeiată, prin soluția emisă au fost afectate drepturile și interesele sale, deoarece anterior printr-o hotărâre judecătorească s-a stabilit faptul că aceasta nu este în drept să conteste actul prin care societatea cu răspundere limitată „Ungheni-gaz” a constatat consumul fraudulos de gaze naturale și respectiv nu poate fi obligată să repare prejudiciul constatat prin actele emise.

De asemenea susține recurentul că examinarea apelului a avut loc în lipsa sa, fără a se dispune citarea legală, iar prin acest fapt instanța de apel a lezat dreptul apelantului la un proces echitabil.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 21 februarie 2017.

Potrivit scrisorii de comunicare copia deciziei a fost expediată părților la 01 martie 2017 (f.d.175), iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți.

Potrivit prevederilor art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 20 martie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor

invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt

pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Goncear Taisia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Goncear Taisia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari